

ACC. N:R M. 8313 : 1-7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Byggn. J. Aug. Persson

Härad:

Adress: St. Gröndersgata: 13, Lund

Socken:

Berättat av: Byggn. Lenn Nilsson

Uppteckningsår: 1942.

Född år 1860 i Lilla Uppåkers Byg 1941.

Historia om prestens hund, som
skulle läras att tala.

s. 1-7

Skriv endast på denna sida!

Prästen, drängen och hunden.

A:o 1750

f. Pasocha med möjligen någon sanning i, personerna inte kända. f

Det var en gammal mullpräst vägenstans här i Skåne, men var det var det vet jag ju inte, och det visste nog inte den personen heller som har berättat. Det får mig ty han hade nog hört det af andra.

Ward han nu better eller var det var det gör ju nu det samma, allt-
nog han gick visst i barn dom nu, men han hade en dräng som hette
Per och ^{som} var en stor skålm och spektakelmakare som gärna ville drifva
med folk när det kunde bära sig, och med prästen i all synnerhet.

En dag så sade prästen till drängen, tycker du inte Per att det är
en klok och fäständig jag har eller har, han ser ut att kunna se vad folk

V. Lund

Ja sade då Per, det är det visst men hade han nu bara kunnat
tala också så hade det ju varit ändå bättre.

Ja visst sade då prästen och berättade, men det kan ju ändå
bete en hund lär sig, hur klok den än är.

Ja men så då Per, jag känner en gammal gubbe uppe i skogsbyggen
som kan lära hundar att tala, men han är borta litet bra dyr.

sk nu ljuger du vät ändå lite bra mycket Per sa där prästen.

Nej min sann prästen, de gör jag inte, jag har en moster där uppe som har en hund som han har lärd att tala, och den har talat så tydligt så vem som helst kan förstå den, jag (däruppe och hälsa på henne i fjor midsommersdag, så kom där en vägskejt gäende med en stor tvär äck öfver axeln och den fick hunden syn på, då kom han genast in och fråga henne om han skulle betta honom i benen, nej Pausupp, det skall bli inte, och så bet han honom inte heller, När vald han betalt för det han läser dem där, sade nu prästen.

Ja det är ju något olika vara där Per, han brukar ju ta ändå till femtio kronor, men idland är det billigare, men det kan och vara lite dyrare, det beror på hur lätt de har för att fatta.

Ja så inte värre ändå, där kan jag väl så med och betala det flä, tyckte nu prästen, kläd om dig Per så skall jag gå en efter pengar så skall jag säga till hushållerskan att hon skall lägga ihop lite resemat till dig också, ty du kan väl inte komma igår i dag kan jag väl tro, ty där väl rätt långt dit kan jag tänka.

Nij de går nog inte ty där är öfver fyra mil dit, och så hem igen så det tar ju flere dagar, fyra eller fem, det beror på.

Så fick då Per 50 kronor och så gick han i väg med hunden, till quibben som skulle lära den att tala, så när nära fem dagar var gångra så kom han igen, men då sade prästen, vad du har varit länge Per, tar det så lång tid att gå fram och tillbaka.

Ja det är ju inte till att undra på så då Per, får det första så bar han ju flyttad nu så det var nära en mil till att gå, och så var han inte hemma heller när jag så äntligen kom dit.

Jag: inte det så där prästen, var rätt burt kanske där var det ju stur, Nij han var gån bort med en hund som han hade lärt att tala så hans kvinna, men det var långt burt så han kom inte hem för dagen efter om kvällen, så det var rent omöjligt att komma hem för.

Ja där kunde du ju heller inte vara hemma för i hella de förtår jag ju, så då prästen, nå vad sa han om Per, så hette hunden, trodde han att han kunde lära honom att tala, ja men de gjorde han, du fick väl kvitta på pengarne Per, ja, var så god prästen.

Tack för det Per, du är där en segäl och artig tjusare Per.

Hur lång tid behöfver han ha för att lära honom att tala där.

Jo han sa så där en fjorton dagar eller så, när det var en gammal hund, men var det en valp så kunde han nästan alltid lära dem på en vecka, men det berodde ju på hur lätt de hade för att fatta, det var ju så olika med hundar så han.

Å då går det nog bra, då får vi väl höra till om en fjorton där då sa prästen, då är han nog utlärd tror jag.

När så den tiden var gångens eller lite mer, så sa prästen till Per, nu är det vänt tid att hära efter hur det är med Pan, du får nu resa dit men gå om igen och leda honom, nu är väl väl utlärd kan jag väl tro, nu är det ju öfver fjorton där sen.

Ja det får jag väl då svara till Per, men om han nu inte skulle vara utlärd, vad skall jag då göra prästen.

Då får du väl låta han bli där längre då, tills han blir riktigt utlärd, tror du inte att han kan vara riktigt utlärd nu, eller vad, nu på denna tiden, det var ju en fjorton där han sa.

Först så sa ju gubben, men han sa ju också att det berodde på hur lätt de hade för att fatta också.

och där går det nog bra, Per är ju en klok hund, så han är nog utlärd när du kommer dit. Trodde nu prösten.

Så för då Per iväg igen till gubben i skogsbyggen och skulle hämta Pan och blef här borta igen i ofuor tre dagar, och när han så kom hem igen så hade han ändå inte Pan med sig ändå.

Wad tror du inte Pan med dig Per, sa då prösten, nej det var ju som jag mistänkte, att han inte var riktigt utlärd ännu, och gubben så ju att han hade lite svårt för att fatta, det var ju ändå en gammal hund, så han får bli där en fjorton da till sa han, oxen så ville han också ha en femtio kronor till, för han hade ju ibland dubbelt arbete med så gamla hundar.

Om du gillar Per, det blir ju allt för mycket, så mycket är ju inte Pan värd sedan, eller vad tror du Per.

och säg inte de prösten, Pan blir då värd flera hundra kronor, sen kan ju prösten sälja han till polishund i Malmö och få en fyra eller femhundra för han.

Jaså, tror du de, sa där prästen och blef mild i skägget.

De brukar de att betala för en bra polshund, så affär är det
så de där Per, han visste nog va han sa, han.

Ja där får jag väl släppa till en femtilapp till där sa där pro-
sten, men där får du väl bli där upp och se efter han så han lä-
rer han riktigt på denne tiden, ä inte bara plägar den ene femti-
lappen efter den andre af mig till ingen nytta tyckte nu prästen.

Ja jag får väl de där sa de Per, men, men säger du sa där pro-
sten, vad menar du nu med men.

Ja prästen, var skall väl jag där ligga om materna eller få mat
ifrån i fjorton där prästen.

Det var sant det tänkte jag ju inte på i en häst, du får ju
få tio kronor där till logi där.

De går inte prästen att få både mat och logi för tio kronor
i fjorton dagar närmastans, där får du väl han tyoga där, sa
där prästen, och så fick han det där, där kan du väl hedra dig.

Så for han där iväg igen och skulle hemta Per, och kom så hem

efter en fjorton dagar, men han hade inte Pan med sig den gången heller, då hade prästen varit blifvit arg, och det kan man ju inte undra på heller, så han sa, men Per va menas med detta, var e nu Pan varför har du han inte med dig hem nu denne gången heller, kan han inte tala snart, de va ju en farlig tid dit för den där hundalären, kan vill kanske han en femtilapp till, kan jag väl förtä, men nu är det slapp de kan du helka han.

Nej men prästen, sa då Per, nu ska prästen få höra, när jag kom dit så stod Pan utan om huset där gubben bodde och tala med en annan hund så tänkte jag, detta det låter ju bra, så sa ja goda Pan, då svara han goda Per, hur är det med prästen där hemma, håller han sig till hushållerskan nåd om dan, då sa ja, skäms du inte hunnafan ska du så si om prästen, vet du inte hut.

Sk prästen kan tro att ja blef så arg, så jag visste inte till mig utan jag tog en träknöl där låg på gården och slog handfäst med, och den råkade honom i skallen så han dog med det samma.

De gjorde du rätt i Per, sa då prästen, de gjorde du rätt i Per, annars hade han väl sprungit här i byen så talat om det för alla människor, så det gjorde du rätt i Per.